
Вълни.

Какъ сладко ми пѣте вълни!
Какъ чудно ми пѣте вълни!
„Упокой! Упокой!
На мжкитѣ земни
Ний тургаме край!“ . . .
Тѣй както въ първитѣ дни
Мама е пѣла надъ люлката
да ме преспи —
Тѣй и вие ми пѣте вълни,
и ме зовете за вѣчния сънь . . .
„Упокой! Упокой!“
